

عنوان مقاله:

نقش پارادیم مدیریت دانش در استقرار سازمان یادگیرنده

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت فناوری اطلاعات و ارتباطات (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

ایرج سلطانی - هیات علمی دانشگاه آزاد نجف آباد و مدیر آموزش و توسعه منابع انسانی شرکت

خلاصه مقاله:

چرخش نظام های اقتصادی و دولتی به سمت اقتصادهای دانش محور، دانایی مدار و هوشمند موجب گردیده مدیریت دانش به عنوان یکی از چالش های مهم دولت ها و سازمانها در آید، امروزه تضمین سودآوری در گرو تولید، توزیع و مصرف درست دانش است، تولید، توزیع و مصرف دانش نیازمند الگوی مناسبی است که بتوان به وسیله آن فرایند یاددهی یادگیری را نهادی نمود یادگیری فردی و سازمانی موجب توسعه ظرفیت های فردی سازمانی شده قابلیت ها و توانمندیهای جدیدی درکارکنان تولید و این قابلیت ها تبدیل به محصول، کالا، خدمات می گردد و سودآوری سازمان تضمین می گردد پس از تحقق یادگیری سازمانی، سازمان به سازمان یادگیرنده تبدیل خواهد شد برای استقرار سازمان یادگیرنده توجه به بنیادهای نرم افزاری ضروری است مهمترین بنیادهای یک سازمان یادگیرنده را می توان، ایجاد آرمان مشترک برای یادگیری مستمر، تشویق و ترغیب افراد در همه سطوح برای یادگیری منظم از کارشان، توجه به قابلیت های کارکنان به عنوان زیر بنای توسعه، حرکت در جهت تغییر الگوهای ذهنی کارکنان، داشتن یادگیری تیمی و تعاملی، ایجاد تفکر سیستمی و بوجود آوردن زیر ساخت های یادگیری مستمر دانست از این رو با توجه به اهمیت سازمان یادگیرنده در تولید دانش، محصولات و خدمات مورد نیاز مشتریان در این مقاله سعی بر آن است مفهوم یادگیری سازمانی، اصول سازمان یادگیرنده، بیان و الگوی پیاده سازی سازمان یادگیرنده تبیین شود.

کلمات کلیدی:

یادگیری سازمانی، سازمان یادگیرنده، دانایی، توسعه پایدار، پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/21799>

